

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Την τελευταία τριετία επικρατεί στα Γυμνάσια και τα Λύκεια, σε πανελλήνια κλίμακα, ένα अपαράδεκτο φαινόμενο, σχετικό με τη διδασκαλία των μαθημάτων, που έχει προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις και έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων από τους φιλόλογους όλης της χώρας. Πρόκειται για τις «περίφημες» β' αναθέσεις φιλολογικών μαθημάτων, κυρίως της Ιστορίας, σε συναδέλφους άλλης ειδικότητας, με την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας. Συγκεκριμένα, με σχετική υπουργική απόφαση (81504/Δ2/19-7-2011), που συνοδεύεται από διευκρινιστική εγκύκλιο, νομιμοποιείται η διδασκαλία μαθημάτων σε δεύτερη ανάθεση, χωρίς να υπερβαίνει τις 7 ώρες ανά εκπαιδευτικό· λίγους όμως μήνες αργότερα, με αντίστοιχη υπουργική απόφαση (23464/Γ2/6-3-2012), οι επτά ώρες γίνονται δέκα και, ως αποκορύφωμα, προβλέπεται ότι σε «εξαιρετικές περιπτώσεις και ύστερα από απόφαση του ΠΥΣΔΕ δύναται να αυξηθεί το ανωτέρω όριο...».

Με την απόφαση αυτή πλήττεται ιδιαίτερα η διδασκαλία της Ιστορίας, μάθημα κατεξοχήν των φιλολόγων, το οποίο ανατίθεται, σε ευρεία κλίμακα, σε άλλες ειδικότητες μη φιλολογικές και συγκεκριμένα σε καθηγητές ξένων φιλολογιών (Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ιταλικής), θεολόγους και καθηγητές νομικών και πολιτικών επιστημών.

Η πρακτική αυτή που ενδεχομένως μπορεί να εφαρμοστεί, κατ' εξαίρεση, σε δυσπρόσιτα σχολεία, ορεινών και νησιωτικών περιοχών, όπου η παρουσία όλων των ειδικοτήτων είναι εκ των πραγμάτων αδύνατη, οφείλεται, εν πολλοίς, στην εξυπηρέτηση του πλεονάζοντος προσωπικού ξενόγλωσσων κυρίως συναδέλφων, οι οποίοι καλούνται, ενίοτε εκόντες – άκοντες, να συμπληρώσουν το ωράριό τους με άλλα

μαθήματα, άσχετα προς τις σπουδές τους, για να αποφύγουν τη μετακίνησή τους σε διαφορετικά σχολεία ή να διακινδυνεύσουν την απώλεια της οργανικής του θέσης.

Με την «παράλογη» αυτή λογική, που δυστυχώς καλύπτεται με τον πέπλο της «νομιμότητας», οι Διευθυντές Εκπαίδευσης ενισχύουν την όλη κατάσταση, ενώ, παράλληλα, οι Διευθυντές των σχολικών μονάδων, παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των καθηγητών Κλ. ΠΕ2, εντέλλονται παράτυπα, στο στάδιο της κατάρτισης του ωρολογίου προγράμματος, την κατανομή στους φιλολόγους των μαθημάτων ειδικότητάς τους, πλην της Ιστορίας (!).

Με την απερίσκεπτη αυτή ενέργεια συνάδελφοι άλλων ειδικοτήτων καλύπτουν το ωράριό τους με ένα αντικείμενο που δεν είναι της ειδικότητάς τους, στερώντας έτσι τη δυνατότητα από χιλιάδες αδιόριστους φιλολόγους και επιτυχόντες του ΑΣΕΠ να καταλάβουν οργανική θέση. Επιπρόσθετα, όμως, με τη λογική αυτή των αναθέσεων, ακυρώνεται στην πράξη, αντίθετα με κάθε επιστημονική και διδακτική δεοντολογία, το μάθημα της Ιστορίας, γιατί ανατίθεται σε ειδικότητες που δε διαθέτουν την απαιτούμενη ιστορική γνώση και επιστημονική κατάρτιση.

Η ακολουθούμενη αυτή διοικητική πρακτική, πρωτοφανής όχι μόνο για τα ευρωπαϊκά, αλλά και τα παγκόσμια εκπαιδευτικά δεδομένα, έχει προκαλέσει τις έντονες αντιδράσεις του φιλολογικού κόσμου της χώρας μας (Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων, Τοπικοί Σύνδεσμοι Φιλολόγων, Σχολικοί Σύμβουλοι, Σύλλογοι Αναπληρωτών Φιλολόγων κ.ά.), με έκδοση ψηφισμάτων και εγγράφων διαμαρτυρίας προς το Υπουργείο Παιδείας, χωρίς, όμως, να έχει επιτευχθεί, μέχρι στιγμής, καμιά ρύθμιση του όλου θέματος. Vox clamandi in deserto!

Για τη διευθέτηση του μείζονος αυτού θέματος, το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να επανεξετάσει το ζήτημα, με αίσθημα παιδαγωγικής και επιστημονικής ευθύνης, περιορίζοντας δραστικά τις ώρες β' ανάθεσης, με προοπτική την περαιτέρω μείωση των ωρών και τον τελικό μηδενισμό τους. Έτσι, θα διασφαλισθεί η διδασκαλία της Ιστορίας, εξαιρετικά σύνθετου μαθήματος, που ανήκει *ipso iure* στον κορμό των φιλολογικών μαθημάτων, διδάσκεται αποκλειστικά στις Φιλοσοφικές Σχολές των Πανεπιστημίων μας και εξετάζεται με άκρως απαιτητική ύλη στο διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.

Αντίθετα, η Ιστορία δεν περιλαμβάνεται στα Προγράμματα Σπουδών των Ξένων Φιλολογιών και της Νομικής Σχολής, και δεν εξετάζεται στους αντίστοιχους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ· παράλληλα, είναι παντελώς αστήρικτος ο ισχυρισμός ορισμένων εκπαιδευτικών παραγόντων ότι με λίγες ώρες επιμόρφωσης μπορούν οι συνάδελφοι άλλων ειδικοτήτων να αποκτήσουν την απαιτούμενη επιστημονική διδακτική επάρκεια. Εξάλλου, με τέτοιες πρακτικές δεν υποβαθμίζεται μόνο η επιστημονικότητα των φιλολογικών μαθημάτων, αλλά, ταυτόχρονα, παραβιάζονται και εργασιακά δικαιώματα των πτυχιούχων των Φιλοσοφικών Σχολών. Επιβάλλεται λοιπόν οι Φιλοσοφικές Σχολές των Πανεπιστημίων μας να κατακυρώσουν με σχετικές ανακοινώσεις την διδασκαλία του μαθήματος της Ιστορίας μόνο από αποφοίτους τους, οι οποίοι, συν τοις άλλοις, για την εκτέλεση του έργου τους, συνεπικουρούνται και από όλα τα γνωστικά πεδία της φιλολογίας (Αρχαία και Νέα Ελληνική Γραμματεία και Γλώσσα, Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, Φιλοσοφία).

Αναστάσιος Αγγ. Στέφος